

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 79.348 van 18 maart 1999

A. 81.695/VIII-1175

In zake : **BAGARA** Patrice,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Guldenvlieslaan 68/9
1060 Brussel,

tegen :

**de publiekrechtelijke naamloze
vennootschap BELGACOM,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Nicole CAHEN, advocaat,
H. Wafelaertsstraat 47-51, bus 1,
1060 Brussel.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Patrice BAGARA op 23 december 1998 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing van 4 november 1998 waarbij de "general manager" van de "Group Human Ressources" van de N.V. BELGACOM hem met ingang van 1 november 1998 voor twee jaar tuchtrechtelijk teruggezet heeft in de graad van technicus;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1999, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 februari 1999, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot de terechtzitting van 12 maart 1999 om 11 uur;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DE WOLF en Mr. SIMONART, advocaten, die voor de verzoekende partij verschijnen, en van Mr. VAGMAN, loco Mr. CAHEN, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan het geding ten grondslag liggen :

Verzoeker is op 1 september 1991 bij de verwerende partij in dienst getreden als sectiechef op proef. Nadat hij één keer van dienst veranderd is en

zijn proeftijd twee keer verlengd is, wordt hij op 17 januari 1994 vast benoemd.

Op 4 augustus 1997 dient een bediende van de verwerende partij bij haar en bij de rijkswacht een klacht in, waarbij zij verzoeker ervan beschuldigt dat hij haar in een karategreep vast tegen de grond heeft gehouden. Op 9 oktober 1997 maakt de dienst Security van BELGACOM een eindverslag over dat voorval op, nadat ze de betrokkenen heeft gehoord. De conclusie van dat verslag luidt aldus :

" Er was geen enkele reden voor de verdedigingsbeweging die de heer BAGARA op mevrouw GOËGAN heeft toegepast.

Verzwarende omstandigheden :

1. de heer BAGARA wist dat mevrouw GOËGAN een hekel aan geweld had.
2. hij heeft nooit aangekondigd dat hij die verdedigingsbeweging zou maken en hoe krachtig die zou zijn.

De kracht die de heer BAGARA heeft uitgeoefend, kan niet worden gemeten. Uit een demonstratie die de heer BAGARA op de persoon van de heer VAN LOOY heeft gegeven, blijkt echter dat die greep niet onschuldig is, zelfs als hij wordt aangekondigd en langzaam wordt uitgevoerd. De heer VAN LOOY verklaart dat hij bij de geringste kracht die op zijn arm werd uitgeoefend, pijn voelde in zijn pols, elleboog en schouder.

Hoe dan ook wijst het medisch verslag op een verwonding.

P. BAGARA had evenwel niet de bedoeling om haar pijn te doen; het was een ongewild feit.

De morele schade die mevrouw GOËGAN eist, lijkt buitensporig. Bij nader inzien rijst werkelijk de vraag of zij niet van de situatie heeft willen profiteren".

Op 17 november 1997 is verzoeker gehoord over een voorval dat zich op 7 november heeft voorgedaan

met de heer LIMBOURG die hem ervan beschuldigt dat hij hem met de snijkant van de hand een por in de ribben heeft gegeven en die hem verscheidene verwijten maakt. Verzoeker heeft toegegeven dat hij twee slagen toegediend heeft, maar naar eigen zeggen, zonder enige kracht uit te oefenen.

De tweede hiërarchische meerdere van verzoeker maakt op 21 november 1997 een voorstel van tuchtrechtelijk ontslag op. Na verscheidene proceduregeschillen, doet de raad van beroep de volgende uitspraak :

" Aangezien uit de dossiergegevens en uit het tijdens de zitting verrichte onderzoek blijkt dat de ernst van de feiten die verzoeker ten laste worden gelegd betrekkelijk is, inzonderheid gelet op het feit dat het dossier geseponeerd is;

Aangezien de vertegenwoordiger van Belgacom tijdens de zitting bovendien heeft moeten toegeven dat de vervolging aanvankelijk weliswaar was ingesteld op basis van artikel 113bis, § 3, 5°, van het nieuwe administratief statuut, waaruit de opgelegde straf automatisch voortvloeyde, maar dat de tuchtprocedure daarna is voortgezet op basis van het oude administratief statuut dat op het ogenblik van de feiten van toepassing was : aangezien die omstandigheid bijgevolg de onevenredigheid tussen de ten kwade geduide feiten en de opgelegde straf verklaart;

Aangezien betrokkene sinds de feiten bovendien naar een andere dienst is overgegaan waar men tevreden over hem lijkt te zijn;

Aangezien er tot slot meer dan een jaar tussen die feiten en deze beslissing verstreken is,

oordeelt de raad van beroep,

eenstemmig dat de voorgestelde straf niet passend is, eenstemmig dat de definitieve tuchtrechtelijke terugzetting in graad niet passend is, bij 6 tegen 2 stemmen, dat de tijdelijke tuchtrechtelijke terugzetting in graad niet passend is, bij 7 stemmen tegen 1 stem, dat de tuchtrechtelijke schorsing (3 maanden) niet passend is, bij 7 stemmen tegen 1 stem, dat de tuchtrechtelijke schorsing (2 maanden) niet passend is, bij 6 tegen 2 stemmen, dat de tuchtrechtelijke schorsing (1 maand) niet passend is,

bij 6 tegen 2 stemmen, dat de tuchtrechtelijke schorsing (14 dagen) niet passend is,
bij 5 tegen 3 stemmen, dat de tuchtrechtelijke schorsing (7 dagen) passend is".

Op 14 november 1998 heeft Jos LIBERT, general manager van de Group Human Ressources, verzoeker om de volgende redenen met ingang van 1 november 1998 voor twee jaar tuchtrechtelijk teruggezet in de graad van technicus :

" Overwegende dat de heer Patrice BAGARA, sectiechef, verscheidene keren (gevallen GOËNAN en LIMBOURG) blijk gegeven heeft van een ongecontroleerde impulsieve neiging tot mogelijke gewelduitingen;

Overwegende dat betrokkene hoger beroep heeft ingesteld naar aanleiding van de beslissing van 28 april 1998 waarbij hij om tuchtrekenen wordt ontslagen;

Overwegende dat naar aanleiding van de uitleg die verzoeker, bijgestaan door zijn raadsman, de heer Luc VINCENT, sectiechef, heeft verstrekt, de raad van beroep, na een tijdens de zitting verricht onderzoek en na debatten, tijdens zijn vergadering van 7 oktober 1998 eenparig geoordeeld heeft dat de voorgestelde straf niet passend was, maar bij 5 tegen 3 stemmen geoordeeld heeft dat een tuchtrechtelijke schorsing van 7 dagen wel passend is;

Overwegende a contrario :

- dat ipso facto ervan uitgegaan wordt dat de ten laste gelegde feiten zich hebben voorgedaan, aangezien wordt toegegeven dat de ernst ervan "betrekkelijk" is (notulen van de raad van beroep).
- dat het vermoeden dat de ontslagbeslissing door enige arglistige inmenging in de aanvankelijk gevoerde procedure beïnvloed is, een cirkelredenering is die des te minder te rechtvaardigen is, daar die procedure in het eerste punt van die beslissing uitdrukkelijk wordt verworpen omdat ze volgens het statuut geenszins de enige mogelijke reden voor ontslag is (administratief statuut, artikel 113bis "onverminderd de mogelijkheid om ook om andere feiten het ontslag uit te spreken ...")
- dat een verstandig personeelsbeleid inhoudt dat de kwaliteiten en de functies op elkaar afgestemd zijn en dat inzonderheid belang wordt gehecht aan

het evenwicht en het gevoel voor maat bij al wie gezag uitoefent; dat in dit soort van verhoudingen, elke aanslag, hoe onschuldig ook, op de fysieke integriteit van een personeelslid meer in het bijzonder moet worden verboden of efficiënt moet worden bestraft;

Gelet op de omstandigheid dat uit de hierboven vermelde overwegingen voldoende blijkt dat de argumenten van de raad van beroep niet op adequate wijze ingaan op de eigenlijke aard van de omstreden handelingen en op de omstandigheid dat de heer BAGARA door zijn functie een vertrouwenspositie in de onderneming bekleedt".

Dat is de bestreden beslissing;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de schorsing van de tenuitvoerlegging (...) alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker in zijn vordering tot schorsing het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling zou kunnen ondervinden, als volgt uiteenzet :

"1. Moreel nadeel

Verzoeker is op 1 september 1991 in dienst getreden bij BELGACOM en de beslissing om hem terug te zetten in graad kan alleen maar aanleiding geven tot negatieve geruchten over hem die in moreel opzicht stellig zware gevolgen zullen hebben.

2. Nadeel voor zijn loopbaan

In de huidige liberaliseringscontext is BELGACOM een onderneming in volle ontwikkeling waar hervormingen aan de gang zijn. Gelet op de specifieke behoefte van deze onderneming aan geschoolde arbeidskrachten, ontnemt de bestreden beslissing hem de mogelijkheid om andere taken of

een interessantere positie binnen de onderneming te krijgen.

Bovendien is verzoeker van oordeel dat de beslissing inzonderheid gevolgen kan hebben voor het verdere verloop van zijn administratieve loopbaan. Verzoeker zou eventueel twee jaar lang geen mutatie kunnen aanvragen en als een ander personeelslid zijn betrekking zou krijgen, zou hij die benoeming bij de Raad van State moeten aanvechten.

3. Financieel nadeel

Hoewel verzoeker weet dat een financieel nadeel altijd kan worden goedge maakt, meent hij dat hij thans een echt en tastbaar nadeel ondervindt dat te wijten is aan zijn terugzetting in graad die een groot financieel verlies meebrengt";

Overwegende dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting moet bevatten "van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat de Raad van State moet afgaan op de uiteenzetting in de vordering tot schorsing en geen rekening mag houden met nieuwe argumenten die, zoals in casu, aangevoerd worden in een nota die van latere datum is dan de nota met opmerkingen van de verwerende partij en dan het verslag van het lid van het auditoraat dat belast is met het onderzoek van de zaak, of die aangevoerd worden in een pleidooi; dat de Raad van State anders geen rekening zou houden met de beginselen dat de rechten van de verdediging moeten worden geëerbiedigd en dat de partijen in een geding met gelijke wapens moeten kunnen strijden;

Overwegende, wat het aangevoerde morele nadeel betreft, dat elke tuchtstraf de morele veroordeling van het gedrag van een personeelslid van de

overheid betekent en onvermijdelijk gevolgen heeft in dat opzicht; dat verzoeker niet uiteenzet in welk opzicht die morele gevolgen in de gegeven omstandigheden zo zwaar zouden zijn dat ze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zouden vormen;

Overwegende, wat het aangevoerde nadeel voor zijn loopbaan betreft, dat dit nadeel niet rechtstreeks zou voortvloeien uit de bestreden beslissing, maar uit latere administratieve handelingen; dat verzoeker bovendien niet aantoonst in welk opzicht hij niet in aanmerking zou komen voor een mutatie;

Overwegende tot slot dat een financieel nadeel in principe te herstellen is; dat niets erop wijst dat een andere gevolgtrekking kan worden gemaakt, aangezien verzoeker geen concrete gegevens over zijn geldelijke situatie aanvoert;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op achttien maart 1900 negenenegentig
door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.